

W i s a

om

Kung Maurogenos,

eller

Ningen

på det blodiga fingret.

Stockholm.

Tryckt hos Pehr Elias Norman, 1835.

Metobl. Kung Kings döb.

Wid Kungabordet
Hofmänner tömma
bägarn, som kringgår och uppväcker fröjd: —
driftiga ordet,
känslorna ömma.
Kung Maurogenos den qväll är så nöjd.

Ropar — "till råga
Munskänk fyll bägarn,
skålen wi egne åt tärnan, som är
i kärlekslåga
upptänd, och bägarn
tömme till randen, den kärlekseld när."!

Den fylls och tömnes,
skämtas, man skrattar,

Från man till man wandrar han uti sal;
blirblick ej döles,
då Zeno fattar
med hand så snöhwit den fulla poal.

"Leffe den Pöna
som endast brinner
för Zeno!" — Konungen svarar i harm:
"älskarn må röna,
att Kung ej finner
hinder, så sofwa wid lyssaste barm."

I Zenos hjerta,
wreden och hatet
lämpar, och läppen han biter i blod;
men djuper smärta
wid Kungatalet
lindras af hoppet: — han hämtar nu mod.

"Kan fästeringen
du från Grosina
bringa mig? — låt mig för bödelswärd dö!
då finnes ingen,

nej! ingen qwinna
trogen, och löften de smälta som snö."

"Stå må det ordet!
Zeno skall tappa!"
hastigt uppstiger den wredgade Kung,
nu ifrån bordet,
kringslänger lappa,
ilar af bränad till Grosina ung.

Ur Kungasalen
glädjen förswunnit,
skämtet på läpparne hastigt bortdog;
men kärleksqwalen,
tillsengt har funnit
hos Zeno. — Konung i sal åter drog.

Wisade Ringen,
sade: — "den skänkte
mig din Grosina, den ärbara Fru."
Blodiga fingret
hwarpå han blänkte
kastar åt Zeno. — "Hwad säger du nu?"

"Stolte! din timma
den är nu kommen;
falle ditt hufvud för bodelens swärd!
rätt kan du finna,
sjelf du fällt domen."
"Bort! — ropar Zeno — "ifrån denna werld."

Bojorna trycka,
Zeno afvakta,
dödstimmen utsatt den följande dag.
"Död är min lycka!"
Skäckfullt betraktar
folket schavotten, byggd Konung i lag.

På gyllne throneu
hämblustne kungen
sitter, och Zeno på schavotten står.
Då jemmertonen,
tränger till kungen,
från Zenos maka. — Med utslaget hår,

hon i folkstaran
till Zeno ilat: —

ropar — "O Konung! wår oskuld blott, hör!
warnad för saran,
Konung du hwilat
hos min slafwinna: — hwem rår wäl därför?"

"Kung war rättträdig,
Dom tag tillbaka,
Se här mitt finger, och ringen på den!
Konung, war nådig!
gif mig min maka!
Zeno, den tappraste af dine män."

Zubelrop skallar,
Kung mållös blifwer,
harmfull och skälfwande är den tyrann;
Lifwakt han fallar,
men folket rifwer
prydnad af Konung, som ej räddas kan.

Folkstaran drifwer
Despoten neder,
ifrån sin thron; på schavotten han står: —
Wakt öfwer gifwer,

Kung såfängt beder
dödshugg i stället för Zeno han får.

Kungsblodet rinner. —

Lif, spira, krona,
Måkan den trogna åt Zeno så wann;
Dygd lönen winner
och hon ses throna
jemte Kung Zeno, den ädlaste man.

Exemplaret kostar 2 Skilling Banko.